Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-138 d.d. 26 maart 2014
(prof.mr. E.H. Hondius, voorzitter, drs. A. Adriaansen en mr. W.H.G.A. Filott mpf, leden, met mw. mr. M. Nijland als secretaris)

Samenvatting

Consument heeft een hypothecaire geldlening en twee kredieten bij de bank lopen. Op enig moment verzoekt hij de bank de hypothecaire financiering te verhogen. De bank brengt een offerte voor een dergelijke financiering uit waarin de voorwaarde is opgenomen dat de twee kredieten volledig moeten worden afgelost. De financiering wordt verstrekt en de kredieten worden daarmee afgelost. De bank verzuimt de kredieten op dat moment in haar administratie te blokkeren en Consument ontdekt dat hij nog steeds geld kan opnemen. Als er betalingsproblemen ontstaan, ontdekt de bank dat Consument de kredieten opnieuw heeft opgenomen. Consument stelt dat de bank de kredieten had moeten blokkeren en dat de bank zich ook schuldig heeft gemaakt aan overkreditering door hem een te hoge financiering te verstrekken. Het feit dat de bank heeft nagelaten de kredieten te blokkeren valt haar weliswaar te verwijten, maar rechtvaardigt naar het oordeel van de Commissie niet de conclusie dat Consument daarom de door hem opgenomen bedragen en de rente daarover niet aan de bank verschuldigd is. De stelling van Consument dat sprake is geweest van overkreditering treft evenmin doel nu de hypothecaire financiering – hoewel krap – binnen de verstrekkingsnormen is gebleven. De vordering wordt afgewezen.

Consument,

en

ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van 3 juli 2013; en
- het verweerschrift van Aangeslotene.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat beide partijen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden. Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 24 januari 2014 en zijn aldaar verschenen.
Na zitting zijn partijen in de gelegenheid gesteld een regeling in der minne te beproeven. Een en ander heeft niet tot oplossing van het geschil geleid. De Commissie zal daarom overgaan tot het doen van een uitspraak.

2. Feiten

2.1. In 2005 had Consument een hypothecaire geldlening van € 251.796,42 bij Aangeslotene. Daarnaast had hij twee zogenoemde Flexibel Hypotheek Kredietovereenkomsten bij Aangeslotene met een kredietlimiet van € 55.000,- (nr. 0) respectievelijk € 20.000,- (nr. 00). Consument was op dat moment werkzaam als preferred banker bij Aangeslotene.

2.2. In oktober 2005 heeft Consument Aangeslotene verzocht de bestaande hypothecaire financiering uit te breiden tot een bedrag van € 332.499,42,-. In het kader van de financieringsaanvraag heeft een taxatie van het onderpand, zijnde het woonhuis van Consument, plaatsgevonden. Uit het taxatierapport van 4 oktober 2005 blijkt dat de executiewaarde vrij van huur en gebruik € 266.000,- bedroeg.

2.3. Op 17 oktober 2005 heeft Aangeslotene een offerte uitgebracht. Partijen hebben deze offerte ondertekend. Hierin is – voor zover relevant – het volgende opgenomen:
"Bij het passeren dienen de Flexibel Hypotheek Kredieten nr. 0 en nr. 00 te worden afgelost uit de hypotheekgelden en administratief te worden beëindigd."

2.4. Op 30 november 2005 heeft Aangeslotene de financiering aan Consument verstrekt en heeft Consument de Flexibel Hypotheek Kredieten afgelost. Aangeslotene heeft op dat moment verzuimd de kredietfaciliteiten in haar administratie te blokkeren. Enige tijd later heeft Consument ontdekt dat hij nog gebruik kon maken van de kredietfaciliteiten en heeft hij de kredieten opnieuw opgenomen.

2.5. In 2011 is Consument in financiële problemen geraakt waardoor er betalingsachterstanden op beide kredieten zijn ontstaan. Aangeslotene heeft toen ontdekt dat Consument de kredieten ten onrechte opnieuw had opgenomen.

3. De vordering en grondslagen

3.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot het verlagen van de hypothecaire geldlening tot maximaal 125% van de executiewaarde van het onderpand en kwijtschelding van de opnieuw geactiveerde Flexibel Hypotheek Kredieten.

3.2. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van haar zorgplicht door een hypothecaire geldlening te verstrekken die ruimschoots 125% van de toenmalige executiewaarde van het hypothecair onderpand te boven ging. Daarnaast had Aangeslotene de afgeloste kredieten dienen te blokkeren zodat Consument deze niet kon reactiveren. Op grond van de wet behoort zij haar klanten te beschermen tegen overkreditering. Hij verwijst hierbij naar een uitspraak van de Geschillencommissie Kifid van 16 januari 2012, 2012-17.

3.3. Aangeslotene heeft de stellingen van Consument weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1. Vaststaat dat Consument de Flexibel Hypotheek Kredieten op 30 november 2005 heeft afgelost overeenkomstig hetgeen partijen in de offerte van 17 oktober 2005 zijn overeengekomen. In dat verband heeft Aangeslotene ter zitting erkend dat zij op dat moment ten onrechte heeft verzuimd bedoelde kredieten in haar administratie te blokkeren. Ter zitting heeft Consument erkend dat hij bewust gebruik heeft gemaakt van deze omissie. Het feit dat Aangeslotene heeft nagelaten de kredieten te blokkeren valt haar weliswaar te verwijten, maar rechtvaardigt naar het oordeel van de Commissie niet de conclusie dat Consument de door hem opgenomen bedragen en de daarover verschuldigde rente niet aan Aangeslotene verschuldigd zou zijn.

4.2. Het beroep van Consument op de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid 2012-17 faalt. In tegenstelling tot die zaak heeft Aangeslotene bij de onderhavige financieringsaanvraag juist uitdrukkelijk rekening gehouden met de bestaande financiële verplichtingen van Consument uit de lopende kredietovereenkomsten. De stelling van Consument dat bij de verhoging van de hypothecaire financiering sprake is geweest van overkreditering treft evenmin doel nu deze financiering niet meer dan 125% van de executiewaarde van het onderpand bedroeg en daarmee – hoewel krap – binnen de verstrekkingsnormen is gebleven.

4.3. Gelet op het voorgaande ziet de Commissie geen grondslag voor toewijzing van de vordering.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering bij bindend advies af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan